

Ponedjeljak, 13.04.2020.g.

Posebna vremena nose i posebne ljude. Neki se slave kao heroji a neki

kao zločinci. Tako je bilo za svih ratnih vremena a tako je i danas, kada

svijet proživljava vrijeme kušnji pandemije koronavirusa.

Svi si u svemu tome pokušavamo pronaći svoje mjesto.

Nadahnuće za ovo moje pisanje je jedan čovjek, kojeg ovih dana

"razapinju" na sve strane, po svim medijima. Čak i oni koji su nekako na

njegovoj strani, to sramežljivo izjavljuju.

Za mene je taj čovjek heroj. I uvijek ću ga se takvim sjećati u danima

koje mi je Gospodin još namijenio na ovom zemljskom svijetu.

Taj čovjek je don Josip Delaš, dugogodišnji svećenik u župi sv.

Leopolda Bogdana Mandića u splitskom kvartu Sirobuja.

Kada je prije nekoliko dana počela po medijima priča o njemu i o tome

kako ne odustaje od slavljenja mise sa narodom, za Cvjetnicu se to prvi

put pročulo, i ja sam nekako s rezervom na to gledao. Jer, mišljenja sam,

da se svatko od nas treba pridržavati pravila i propisa u ovoj pandemiji

koronavirusa, donijetih od onih koji o tome vode brigu. Pa da se tako toga

trebao držati i taj dragi svećenik.

No, kako je medijska hajka na njega bila sve veća, počeo sam to

pozornije pratiti i upitao sam se da li bih ja došao na misu kod toga

svećenika, da sam iz njegove župe. Da, došao bih, uz mjere distanciranja,

jer tamo je moj ŽIVI GOSPODIN ISUS.

Pa nisu svjetovni zakoni iznad mojeg GOSPODINA ISUSA I NJEGOVIH

BOŽJIH ZAPOVIJEDI!

A onda sam još pročitao i nekoliko informacija o tom dragom svećeniku.

Dugo je gradio tu crkvu, živio u kontejneru na tom mjestu gdje je crkva

građena... išao u Njemačku raditi kako bi sa zarađenim novcima

pripomogao njezinoj izgradnji... skupio u toj četvrti 400.000,00 kuna za

dječji vrtić... nikada nije uzimao nikakvi novac kao naknadu za date

sakramente niti od vjernika uzimao novac prilikom blagoslova kuća za

Božić...

Pa sam se upitao, Ivica moj dragi, da li takav svećenik može biti loš

čovjek kako ga opisuju!?

Iz njegovih razgovora za medije posve je jasno da tom dragom svećeniku

nije jasno kako netko može zabraniti slavljenje svete mise na sam Uskrs!?

A zbog toga svojeg stava, stava koji svećenika, odabranika Kristova, čini

svećenikom, svi su ga se odrekli. Jer piše da su incident pred crkvom

osudili i splitsko-makarski nadbiskup monsinjor Marin Barišić, i ministar

policije Davor Božinović, i splitski gradonačelnik Andro Krstulović Opara, i

župan Blaženko Bobani drugi.

Svi važni, veliki i umni ljudi koji vode i upravljaju crkvom i društvom u

ovim vremenima.

Ali, meni oni nisu važni. Nisu važni niti tom dragom svećeniku.

Ja si samo postavljam pitanje što će tom dragom svećeniku

jednog dana, kada završi ovaj svoj zemaljski život i dođe na svoj

osobni sud pred Gospodina Isusa, dakle, što će mu reći njegov i

moj ljubljani Gospodin Isus?

Hoće li ga radi toga osuditi na pakao?

Hoće li ga radi toga osuditi na teške muke u čistilištu?

Možda radi drugih grijeha, ali radi ovoga, jednostavno ne vjerujem.

Jer moj i njegov Gospodin Isus je pravedan i milosrdan Bog. I On ne

gleda velike priče nego prosuđuje nakane srca.

A srce tog dragog čovjek, tog dragog svećenika, mi nekako izgleda čisto

prema Gospodinu Isusu.

Rekao je Sveti Jakov u svojoj poslanici:

"... Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami

sebe. Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan je

čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu: promotri se, ode i

odmah zaboravi kakav bijaše.

A koji se òglédâ u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne

kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti

u svem djelovanju svome.

...

Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djelâ

nema? Može li ga vjera spasiti?

Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod

od vas rekne: »Hajdete u miru, grijte se i sitite«, a ne dadnete im

što je potrebno za tijelo, koja korist?

Tako i vjera: ako nema djelâ, mrtva je u sebi.

Inače, mogao bi tko reći: »Ti imaš vjeru, a ja imam djelâ. Pokaži

mi svoju vjeru bez djelâ, a ja ću tebi djelima pokazati svoju

vjeru. Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i

dršću.«

Eto, znam da se mnogi koji su u vjeri neće složiti sa mnom. Oni koji nisu

u vjeri jedva su čekali ovako nešto da pljuju po Crkvi.

Sotona i njegovi zli demoni djeluju na sve načine i jedva čekaju ovakve

situacije da ponovno razapinju Gospodina Isusa i Njegovu Crkvu.

I što bi se onda, radi toga, Crkva i njezini svećenici trebali skrivati!? A

mnogi se "skrivaju" ...

Za mene je dragi don Josip Delaš heroj.

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE!

